

Thăm viếng Dĩ An, Trung Quốc

Ngọc Hạnh

Hôm nay ngày thứ 5 trong cuộc hành trình 15 ngày. Rời Bắc Kinh chúng tôi đến Xian mất 2 giờ bay. Xian, tên mới của Tây An hay Tràng An. Hướng dẫn viên địa phương đón chúng tôi ở phi trường. Dù còn trẻ cậu đã làm Hướng dẫn viên hơn 10 năm, nói tiếng Anh lưu loát và trả lời những câu hỏi trôi chảy, mạch lạc.

Từ phi trường về khách sạn, chúng tôi đi qua các đồng ruộng nằm dọc theo hai bên đường. Những ruộng bắp chiếm phần lớn. Đôi khi có những hồ nhỏ trồng sen, nhưng sen đã tàn chỉ còn lá. Bắp đã gặt xong. Nông dân xâu những trái bắp khô thành nhiều chùm treo trên các cây cột trước sân nhà. Thân cây bắp, lá bắp úa vàng nông dân đốt lấy tro làm phân bón ruộng. Mùi khét lan ra khắp nơi và khói bay mù mịt suốt quãng đường từ phi trường về thành phố. Tôi liền tưởng đến câu thơ

trong Chinh Phụ Ngâm :

*...Trống trường thành lung lay bóng nguyệt
Khói Cam Toàn mờ mịt thức mây...*

Chẳng biết Cam Toàn là địa danh nơi nào nhưng tôi chưa từng thấy nơi nào có khói nhiều như quãng đường này. Đồng ruộng khô queo, chẳng thấy sông rạch chi cả. Vào thành phố, đường nhỏ hẹp nhưng sạch sẽ. Dân chúng địa phương có vẻ hiền lành. Các thiếu nữ da trắng mịn, dáng thanh lịch, dịu dàng. Người đi lại đông nhưng không chen chúc và hấp tấp như Bắc Kinh.

Tây An kinh đô Trung Quốc cách đây nhiều thế kỷ từ đời nhà Hán. Đến đời nhà Minh, kinh đô dời lên Bắc Kinh. Tây An hay Tràng An, trung tâm văn hóa, nghệ thuật Trung Quốc ngày xưa. Nhắc đến Tây an, nơi các sĩ tử đến dự thí hay tìm cơ hội lập công danh, tôi hình dung đến cảnh huy hoàng khi nhà vua ban rượu ngon (ngự tửu), áo mào, cân đai cho các thí sinh trúng tuyển được kể lại trong truyện Trung quốc'. Nghe địa danh Tràng An nhiều người liền tưởng đến Đường Minh Hoàng, Dương Quý Phi và nhà thơ Lý Bạch với các cung điện nguy nga, tráng lệ. Ngày nay, Tràng An tức Xian, thủ phủ tỉnh Thiểm Tây, nơi thu hút nhiều du khách vì các di tích lịch sử như cố thành Tây An, Hoa Thanh Cung, mộ Tần Thủy Hoàng, tháp Đại Nhạn.

Ngày chúng tôi đến Cố thành Tràng An hãy còn hoa đèn trang hoàng cho ngày đại lễ 1 tháng 10. Thành Tràng An còn nguyên 4 cổng thành, tường thành còn vững chắc, kiên cố. Chung quanh thành có hào sâu. Tường thành dày hơn 10 mét, cao 12 mét, chu vi dài 14 kilômét. Mỗi góc thành có vọng gác, và mỗi cổng thành có 2 cánh cửa, cao, dày, chắc chắn sơn màu đỏ. Trên mỗi cổng thành có 3 tầng tháp cao. Chúng tôi phải trèo rất nhiều bậc thang để lên mặt thành. Nơi này, bề ngang rộng khoảng 10 mét hơn. Năm 1998, tổng thống Hoa Kỳ, Bill Clinton và phu nhân cũng đến viếng thăm cố thành Tràng An. Trên mặt thành có vài nơi bán quà lưu niệm và bên trong tháp bán rất nhiều tranh, ngọc thạch, khăn quàng, thậm chí rất đẹp cũng như các loại bút lông Trung Quốc.

Từ trên tháp cao, chúng tôi có thể nhìn thấy các kiến trúc và sinh hoạt thành phố. Tường thành có lầu trống hay gác chuông thật to. Hướng dẫn viên cho biết rằng lúc Xian còn là kinh đô Trung Quốc, khoảng 6 giờ sáng trống đánh lên báo hiệu cầu từ cổng thành bắc ngang qua các hào sâu đã hạ xuống, để dân chúng ra vào nội thành. Độ 7 chiều giờ trống lại đánh báo hiệu cầu liên lạc nội và ngoại thành đã kéo lên, không ai có thể ra vào được. Nhìn chung, Xian còn có vẻ cổ kính tao nhã của đế đô hơn Bắc Kinh nay đã thay đổi với nhiều cao ốc và cuộc sống ồn ào nhộn nhịp.

Đạo binh mã bằng đất nung (Terra Cotta Warriors)

Đạo binh mã bằng đất nung được tình cờ tìm thấy do một nông dân lúc đào giếng vào tháng 3 năm 1974. Trước khi vào xem đạo binh đất nung chúng tôi được nghe thuyết minh và xem phim trên màn ảnh 360° độ. Theo tài liệu và phim ảnh, một số binh lính bằng đất nung bị đốt và đập phá sau khi nhà Tần bị diệt.

Hầm 1 : Sau khi xem phim, chúng tôi được đi xem viện bảo tàng được gọi Hầm 1. Tất cả chúng tôi đều ngạc nhiên và trầm trồ khi thấy hàng ngàn binh lính bằng đất nung đứng ngay ngắn, chỉnh tề, thành hàng ngũ giống như đoàn binh sĩ sắp hàng chuẩn bị diễu hành trong ngày đại lễ, nhưng nhiều hơn gấp bội. Mỗi người một vẻ mặt linh động như người sống, cao gần 2m, cầm khí giới hay trong tư thế cầm khí giới. Theo hướng dẫn viên, hầm rộng 210m x 60m và chia thành 11 khu vực. Có 6000 binh sĩ cách đây 2000 năm, nhưng nay còn khoảng 2000 binh sĩ trong hầm. Còn một số tượng đất mất đầu hay tay trong hầm chưa được nối ráp lại. Dù sao số hàng ngàn binh sĩ trong hầm đủ làm

mọi người hài lòng và thán phục.

Hầm II : Khám phá tháng 4 năm 1976. Đã ráp nối được một số các tượng đất và đang tiếp tục. Công việc phục hồi các tượng đất thật không dễ dàng vì có tượng mất đầu hay mất tứ chi hoặc khí giới, phải ráp nối tất cả sao cho liền lạc. Có tượng rỗng, có tượng đặc từ thất lạng trở xuống nên rất nặng và khó khăn cho việc di chuyển. Công việc khai quật, khám phá các tượng đất còn tiếp tục. Hướng dẫn viên cho biết y phục của tượng đất ngày xưa có màu sắc nhưng nay tất cả chỉ còn một màu đất nung.

Hầm III : Nhỏ hơn. Các tượng đất mặc y phục của cấp chỉ huy và được khám phá vào tháng 6 năm 1976. Tất cả đều ở trong hầm sâu 10m dưới lòng đất, trên sàn gạch. Những tượng này đứng đối diện nhau, không sắp thành hàng như hầm I. Có chỗ miệng hầm rộng, lại dần từ trên mặt đất xuống hầm sâu, nên có thuyết cho rằng đó là nơi ngày xưa đã chuyển các tượng đất trên xe rồi từ từ cho xe xuống hầm.

Một viện bảo tàng mới được mở cho dân chúng vào xem mấy ngày trước khi chúng tôi đến Xian. Viện bảo tàng đang trưng bày 2 cỗ xe tứ mã bằng đồng, bằng ½ cỗ xe ngựa thật. Ngày xưa Tần Thủy Hoàng dùng cỗ xe này, kèm theo một số hình ảnh, bài viết nói về việc khám

phá và khai quật chỗ chôn dấu 2 cỗ xe. Hai cỗ xe được tìm thấy vào tháng 12 năm 1980, có tên là "Group of Bronze Chariots and Horses", gồm có Stand Chariot và Comfortable Chariot ở dưới lòng đất sâu 7 mét trong chiếc hòm to. Công trình lắp ráp, hoàn chỉnh được 2 cỗ xe này thực công phu vì theo thời gian, các mảnh đồng trong bánh xe hay dây cương ngựa đã rời rạc, rớt từng mảnh. Du khách viếng viện bảo tàng này rất đông.

Wũ Nhạc đời Đường

Tối hôm ấy, chúng tôi được đưa đi xem ca vũ nhạc trình diễn ở Xian. Sân khấu rộng, diễn viên xinh đẹp, y trang đặc biệt, lộng lẫy, các màn vũ lạ mắt. Du khách tán thưởng và chụp ảnh lia lịa. Trước khi xem trình diễn, chúng tôi dự Dim Sum Banquet. Gần 20 món Dim Sum khác nhau được dọn ra, làm rất công phu với các hình chim, cá, hoa, nhưng ruột bánh không có gì đặc sắc lắm. Có 2 vị trong đoàn từ chối tiệc Dim Sum Banquet. Hướng dẫn viên cho biết ở Xian có mấy thứ đặc biệt như là Terra Cotta Warriors, Hoa Thanh Cung, và Dim Sum banquet.

Hoa Thanh Cung

Ngày hôm sau hướng dẫn viên đưa đi xem cung điện vua Đường Minh Hoàng xây cất từ mấy ngàn năm trước, dưới chân núi Ly Sơn. Đi từ khách sạn tới Hoa Thanh Cung mất vào khoảng 1 tiếng rưỡi bằng xe hơi. Từ ngoài cổng vào có hai cung điện hai bên, phải mua vé vào cửa. Trong cung có Cửu Long Hồ, nằm ngay trong khu vực Hoa Thanh Cung. Chung quanh bờ hồ, những tảng đá được sắp đặt một cách mỹ thuật, rải rác đó đây. Những cây lựu từ mấy trăm năm trở hoa màu đỏ rực dọc theo bờ hồ tăng thêm vẻ thơ mộng và cổ kính khu vực quanh hồ và tôi chợt nhớ câu thơ trong truyện Kiều:

...Đầu tường lửa lựu lập lòe đơm bông...

Ngay cổng vào bên bờ Cửu Long Hồ, tượng Dương Quý Phi bằng đá, cao hơn người thật. Nhiều du khách chụp hình tượng này. Dương quý Phi là người được ca tụng có nhan sắc tuyệt trần, "chim sa cá lặn", nói theo

các cụ, là 1 trong 4 người đẹp Trung quốc ngày xưa. Vua Đường minh Hoàng say mê và vì người đẹp chi tiêu hoang phí. Về sau quân lính nổi loạn, ép buộc nhà vua xử tử mỹ nhân Quý Phi... Chị Bích có bài thơ cho nàng. Tôi nhớ vài câu:

Dương quý phi, ta thương nàng

Vì yêu nàng phải chịu nhiều đớn đau...

Có một chị hỏi ông trưởng đoàn là Dương quý phi xinh đẹp nên vua Đường minh Hoàng say mê còn tập sự viên Monica Lewinsky chẳng phải hoa hậu hoa khôi chi cả sao Tổng thống Hoa kỳ Bill Clinton cũng dấy đưa làm suýt mất chức lãnh đạo cường quốc?

... Đọc theo bờ hồ, nhiều cung điện, đình tạ, trong đó có nhiều hồ tắm, cái to cái bé nhưng chúng tôi không biết cái nào của Dương Quý Phi vì các bảng bên cạnh bồn tắm viết toàn là chữ Hoa và tiếng ồn ào của rất đông du khách làm át đi lời thuyết minh hướng dẫn viên. Cảnh CỬU LONG HỒ, có nhiều dãy nhà mái đỏ, góc cong, hiện nay dùng làm nhà nghỉ mát cho nhân viên cao cấp. CỬU LONG HỒ còn có 2 nhà thủy tạ hình bát giác, có tên là Bình Minh và Hoàng Hôn. Hai thủy tạ này được nối liền bằng các cầu gỗ hình chữ chi sơn đỏ, trông rất thơ mộng như các phim Trung Ho. Dưới hồ nước xanh, trên cầu sơn đỏ, mái thủy tạ xanh, cột đỏ, màu sắc lựa chọn để vừa đẹp mắt và có ý nghĩa. Xanh tượng trưng cho sức khỏe, đỏ tượng trưng sự thịnh vượng. Ngoài những cây liễu, cây lựu dọc theo bờ hồ, Hoa Thanh Cung còn có vườn hoa cách lối đi ở bờ hồ bằng hàng rào cây xanh. Vườn hoa này thực sạch sẽ, những chậu hoa nhiều màu được sắp xếp mỹ thuật đó đây, thành những hình thù khác nhau. Các cây cảnh trong vườn hoa được chăm sóc cẩn thận. Thân cây nhắn nhủ, trơn tru do nhiều du khách sờ tay vào với niềm mơ ước có cuộc tình lãng mạn hay cuộc sống phong lưu của các vua quan ngày xưa? Các cây trăm tuổi hay hơn nữa, nhưng không cao lớn lắm. Nói chung vườn hoa ở Hoa Thanh Cung nhỏ hơn vườn hoa ở Tử Cấm Thành (Ngũ Hoa Viên) ở Bắc Kinh, và cũng không có những hòn non bộ.

Hoa Thanh Trì

Hoa Thanh Trì suối nước nóng nằm dưới chân núi Ly Sơn về phía Bắc, nơi giải trí của các vua chúa ngày xưa. Các vua từ đời nhà Hán cho đến nhà Đường xây nhiều cung đình tráng lệ dùng làm nơi nghỉ ngơi, tắm gội cho nhà vua và hoàng tộc với ý nghĩ nước suối nóng sẽ làm tăng thêm sức khỏe và da dẻ mịn màng. Đến nhà Đường, được tu bổ thêm, Đường Minh Hoàng và Dương Quý Phi cùng hoàng tộc hàng năm đều đến nơi này nghỉ ngơi hàng mấy tháng và trong thời gian này, việc quốc sự đều được giải quyết ở Hoa Thanh Cung. Nhà vua còn cho xây bồn tắm bằng đá quý. Bồn tắm của vua chạm trổ hình rồng và hình hoa mẫu đơn cho Dương Quý Phi (điều này tôi được một giáo sư đại học người Trung Hoa kể lại trong bữa cơm tối. Thực ra tôi chẳng thấy bồn tắm nào có hình hoa mẫu đơn trong Hoa Thanh Cung cả.) Nay Hoa Thanh Trì, suối nước nóng, trông giống như một cái giếng. Miệng giếng rộng khoảng hơn 1mét rưỡi đường kính, trên có cái vỉ sắt, hơi nóng và khói bốc lên từ miệng giếng liên tục. Nếu để tay qua vỉ sắt thấy hơi ấm.

Tháp Đại Nhạn

Chúng tôi đi thăm tháp Đại Nhạn trong khuôn viên chùa Từ Ân. Tháp này do vua Đường Cao Tông xây vào thế kỷ thứ 7, cao 60 mét, có 7 tầng. Đây là nơi cất giữ kinh sách do Huyền Trang Tam Tạng thỉnh kinh từ Tây Trúc về Trung Quốc. Tháp được tu bổ qua các đời vua, nhất là đời nhà Đường thời Phật Giáo hưng thịnh, đến nhà Minh và nhà Thanh tiếp tục bảo trì, tu bổ thêm. Theo hướng dẫn viên, nếu lên tầng cao của tháp sẽ thấy toàn thể Tây An. Chúng tôi không ai lên tháp vì không đủ thời gian, chỉ viếng chùa Từ Ân, ngôi chùa cổ của Tây An. Tháp Đại Nhạn nằm phía sau thư viện chùa Từ Ân. Chùa rất đông du khách và người thập phương đến viếng. Lư hương thật to, đường kính có thể hơn 1 mét trước sân chùa khói hương nghi ngút. Trong chính điện đầy

thiện nam tín nữ, quỳ lạy khẩn vái lâm râm. Ngoài sân chùa gần cổng ra vào, dưới gốc cây có bàn nhỏ và mấy chiếc ghế con. Ông sư nghiêm trang ngồi giải quẻ xăm cho các thiện nam, tín nữ ngồi đứng chung quanh. Rất nhiều người chờ đến lượt mình. Ngoài chính điện, chùa Từ Ân còn thư viện, phòng triển lãm tranh, kinh sách và gian hàng bán quà lưu niệm. Gian hàng nào cũng đông đặc người, trừ thư viện.

Buổi tối chúng tôi được xem trình diễn văn nghệ trong đó có màn múa lụa. Diễn viên độ 15, 16 tuổi, xinh xắn, điều khiển 2 giải lụa màu dài ngoằn uốn lượn qua lại, lên xuống thật tài tình và đẹp mắt. Hôm sau chúng tôi sẽ rời Dĩ An để viếng địa phương khác : Quế Lâm, nơi có nhiều núi và Ly Giang, con sông hiền hòa nước trong veo...

Ngày 7 - Quế Lâm

Chúng tôi đi Quế Lâm bằng phi cơ mất khoảng 1g30; ngụ tại Guilin Plaza Hotel xinh xắn rộng rãi, có vườn hoa cây cảnh đẹp, liễu rũ, hồ sen ao cá... Gió thu mát mẻ, nắng thu nhẹ nhàng, vài loài chim lạ tung tăng bay nhảy trên các cành cây. Quế Lâm có 1.3 triệu dân, thủ phủ tỉnh Quảng Tây với 27.000 núi và 3000 hang động (caves), nhiều du khách viếng thăm vì có nhiều thắng cảnh. Con sông Ly thơ mộng dài 437km, chảy xuyên qua thành phố 83 cây số. Địa phương có rất nhiều cây quế đến nỗi thành tên gọi " Quế Lâm " (Rừng Quế), loại cây vỏ có mùi thơm dùng làm thuốc hay gia vị nấu ăn.

Vừa lấy hành lý xong hướng dẫn viên đã chờ sẵn, chào mừng du khách. Hướng dẫn viên, cô Ling cho xe chạy một vòng phố phường trước khi về khách sạn. Thành phố nhỏ, nhiều cây xanh dọc theo hai bên đường. Núi to nhỏ sau các dãy nhà hay cửa hàng. Xe đạp vẫn còn là phương tiện di chuyển cho số lớn dân chúng Quế Lâm. Khách sạn chúng tôi ở to và quá đẹp, cây cảnh, ao cá, hồ sen...

Tắm Quất

Hướng dẫn viên cho biết dân địa phương này có môn tắm quất làm thư giãn bắp thịt, đỡ nhức mỏi. Chúng tôi ai cũng muốn thử 1 lần cho biết và tất cả du khách trong đoàn đồng ý làm massage trước cơm tối, giá 10 mỹ kim cho 1 giờ, tip \$1 - \$2 tùy ý. Tất cả các anh chị đều hài lòng, nhất là sau khi leo lên Great Walls và đi bộ thăm viếng đoàn binh mã đất nung. Chúng tôi được đưa đến khách sạn khác to và đẹp rộng hơn, có hòn non bộ, nước, cây cảnh, cá. Có 2 loại tắm quất: chân và loại tắm quất cả thân thể. Mọi người được đưa vào phòng riêng, có bài dài nhỏ như bàn Bác sĩ khám bệnh và 1 ghế nhỏ. Nếu 2 vợ chồng đi chung sẽ được đưa vào phòng có 2 bàn và sẽ được 2 nhân viên làm việc cùng lúc, một nhân viên săn sóc 1 người.

Khách sạn rộng lớn, nhiều phòng tắm quất. Tất cả anh chị đều được đưa đi một lượt, không phải chờ đợi chi cả. Các anh chị cho phương pháp tắm quất Trung Hoa giống như Chiroprator ở Mỹ nhưng chỉ dùng tay và kết quả khá tốt. Ở Quế Lâm môn tắm quất rất thông dụng. Dân tộc thiểu số sống trên núi cao, hằng ngày họ phải đi bộ nhiều từ núi xuống chợ hay nương rẫy nên việc xoa bóp (feet massage same price a body massage) giúp chân họ đỡ đau nhức hay sưng tấy rất nhiều. Bữa cơm tối hôm ấy chúng tôi được thưởng thức nhiều món ăn ngon, thực đơn phong phú hơn ở Bắc Kinh và Xian. Đêm đến mọi người đều ngủ ngon. Có thể nhờ đi bộ nhiều và được tắm quất lúc ban chiều.

Đi Thuyền Trên Sông Ly

Sau khi dùng điểm tâm chúng tôi rời khách sạn lên xe bus đi đến bến đò. Ly giang cách thành phố hơn 1 giờ lái xe. Xe đi qua vùng quê, thấy núi cao thấp với các hình thù khác nhau. Sông Ly có nhiều thuyền và bè bằng tre. Thuyền rồng của chúng tôi và độ 3 thuyền rồng khác sơn màu vàng, mái đỏ, cột xanh như trong phim Trung Hoa. Các thuyền và bè gỗ khác trên sông đơn giản hơn. Chúng tôi đi thuyền trên sông Ly được 4 giờ. Sau khi thuyền rời bến du khách lên mũi thuyền ngoạn cảnh và chụp ảnh. Thời tiết tháng 10 rất đẹp. Nước sông phẳng lặng và trong veo, thấy cả các hòn sỏi dưới đáy sông. Chẳng thấy con cá nào bơi lội. Thỉnh thoảng có vài ngôi nhà nhỏ, trẻ con chạy tung tăng ở sân hay phụ nữ giặt giũ bên bờ sông. Tre trúc rất nhiều. Núi non trùng điệp, có núi như phụ nữ cõng con (Hòn vọng phụ), năm ngón tay, tượng Phật

bà, núi hình sư tử... Hôm ấy chúng tôi ăn trưa trên thuyền. Các anh được nhắm Hoàng Hoa tửu, rượu ngon địa phương. Ở Quế Lâm có đặc sản đặc biệt như Hoàng Hoa tửu, tofu, sea pearl, Chili, tranh, white jade...

Thạch Động Sáo Trúc

Rời sông Ly chúng tôi đi Thạch Động Sáo Trúc. Xe bus đậu ngoài, chúng tôi leo lên nhiều bậc thang đến cửa vào hang động. Phải mua vé. Rất nhiều quầy hàng bán ngọc trắng và xanh. Ngọc chạm đủ hình thù: trái cây, ngôi chùa, hoa lan, hoa cúc, và ngọc làm nữ trang: hoa tai, vòng, nhẫn, chuỗi ngọc. Cũng có quầy bán quần áo, quạt và ngọc trai. Theo tôi, động khá đẹp, hệ thống ánh sáng không tốt bằng Luray cavern ở Virginia nhưng đủ cho du khách xem được những nơi đáng xem. Có 2 nhà nhiếp ảnh chụp hình cho du khách, \$5/1 tấm, ảnh giao tại phòng tiếp tân của khách sạn ngay chiều hôm ấy. Du khách rất đông và ồn ào nên hướng dẫn viên phải dùng ống loa nhỏ để giảng giải cho du khách nhóm họ.

Xem Dân Tộc Thiểu Số Trình Diễn

Tối hôm ấy chúng tôi xem dân tộc thiểu số trình diễn. Ở Quế Lâm chỉ có 80% dân là người Hán, phần còn lại là dân tộc thiểu số gồm người Trần, Yao, Meo... với y phục và tục lệ khác nhau. Thí dụ người Trần, trai muốn cưới vợ phải đến nhà vợ làm việc không thù lao trong 3 năm. Nếu tốt sẽ cưới được vợ, còn trái lại, gia đình người con gái không bằng lòng, người con trai sẽ ra khỏi nhà cô gái tay không.

Tối hôm ấy người Dao trình diễn. Y phục đẹp, diễn viên đẹp, cao. Có cậu bé độ 6, 7 tuổi trình diễn đặc sắc, được nhiều người tán thưởng.

Ngày 8 - Đền Phục Ba Tướng Quân

Sáng hôm sau nắng ấm trời trong, chúng tôi đi lên núi có phong cảnh rất đẹp. Đền Phục Ba Tướng Quân nằm trên ngọn núi nhưng không ai thăm đền vì mới nghe tên chúng tôi đã “dị ứng” rồi. Vị tướng này ngày xưa đem quân đánh hai Bà Trưng Trắc, Trưng Nhị, lúc rút quân về nước còn để lại cột đồng “Đồng trụ chiết, Giao chỉ diệt” (cột đồng gãy, nước Giao chỉ tiêu diệt). Núi có Thiên Phật Động, gần 20 tượng Phật lớn nhỏ chạm ngay trong vách đá. Trước núi là vùng sông (hay hồ) rộng, cảnh đẹp tuyệt vời, cộng thêm những trang trí nhân tạo, nhà thủy tạ, rồng vàng chạm trổ đó đây. Tiệm ăn nhanh McDonald trong khuôn viên động đầy thực khách, ngoài ra còn nhiều người xếp hàng dài ngoằn chờ đợi đến lượt mình.

Đồi Voi Phục

Gần Thiên Phật Động núi có hình dáng giống voi nằm nghỉ ngơi với điển tích Trung Hoa. Hòn núi này trơ trụi, không có cây xanh.. Nhiều du khách chụp hình kỷ niệm hình voi nằm.

Chợ Đêm ở Quế Lâm

Trước khách sạn, ở bên kia lề đường, khoảng 7 giờ tối hàng quán đã mọc lên. Đèn điện chiếu sáng choang nơi các quầy hàng. Người đi lại đông đảo. Bán áo quần, các đồ dùng hàng ngày, quà lưu niệm. Du khách ít người chiếu cố. Tôi không biết bao giờ người ta mới dẹp, đóng cửa chợ đêm nhưng 11g30 tối, trên lầu khách sạn nhìn xuống hãy còn ánh đèn và người đi lại. Sáng hôm sau, nơi có chợ đêm, không còn dấu vết gì có chợ đêm hôm qua. Tất cả đều sạch sẽ, ngăn nắp với sinh hoạt bình thường.